

کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران

خزانه

شماره ۱ - شهریور ۱۳۹۹

کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران

در این شماره:

- سرمقاله به قلم دکتر جعفر توفیقی
- وظیفه صنفی و ملی کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران - دکتر محمدرضا عارف
- تاریخچه و عملکرد کانون صنفی استادان - دکتر ناصر سلطانی
- فبرنامه، ابزاری برای تعامل اترپزش وامدهای کانون صنفی - دکتر علیرضا آقائی
- گزارش فعالیت‌های وامد کانون در دانشگاه بوعلی سینا - دکتر غلاممسین مجذوبی
- پیشنهادات وامد کانون صنفی دانشگاه بناب - دکتر هادی رزقی
- مشکلات افزایش نامتعادل ضریب جذب اسفند ۹۸ - دکتر سیدسعید توکلی افشاری
- ضرورت به اشتراک گذاشتن تجربیات بین دانشگاه‌ها - دکتر امینی
- ضرورت مفاظت و ممایت از میثیت علم و دانش کشور - دکتر محمدرضا آقابراهیمی
- فعالیت‌های وامد کانون صنفی در دانشگاه زنجان - دکتر مسین پیرایش
- اهمیت مفظ شان و جایگاه هیات علمی - دکتر فتحاله امی
- لزوم کیفی شدن تمقیقات و تولیدات علمی - دکتر سیدمسین اطهری
- ضرورت استفاده از ظرفیت‌های کانون در سیاست‌گذاری علمی - دکتر کورش دادقواه
- مل مشکلات کشور با توجه به دانش و روش‌های علمی - دکتر ممسن غفوری آشتیانی
- پتانسیل‌های شبکه‌ی گسترده‌ی کانون صنفی استادان - دکتر کارن ابری‌نیا
- ضرورت افزایش نقش کانون صنفی در تمولات علمی کشور - دکتر جعفر توفیقی

کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران

ارتباط با ما:

تهران، فیابان دکتر قریب،

نرسیده به فرصت شیرازی، پلاک ۱

تلفن همراه مدیر اجرایی: ۰۹۱۵۳۷۸۰۱۸۹

ایمیل: info@kanoonostadan.ir

وبسایت: <http://www.kanoonostadan.ir>

مأمب امتیاز: کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران

مدیر مسئول: دکتر کارن ابرینیا

مدیر اجرایی: دکتر علیرضا آقائی

طرامی و تنظیم: الهام فرمبفش

صفحه

فهرست مطالب

۱ سرمقاله به قلم دکتر جعفر توفیقی
۲ گردهمایی نمایندگان واحدهای کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران در ۳۰ مرداد ۱۳۹۹
۲ وظیفه صنفی و ملی کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران - دکتر محمدرضا عارف
۵ تاریخچه و عملکرد کانون صنفی استادان - دکتر ناصر سلطانی
۷ خبرنامه ابزاری برای تعامل اثربخش واحدهای کانون صنفی - دکتر علیرضا آقائی
۸ گزارش فعالیت‌های واحد کانون در دانشگاه بوعلی سینا - دکتر غلامحسین مجذوبی
۹ پیشنهادات واحد کانون صنفی دانشگاه بناب - دکتر هادی رزقی
۱۰ مشکلات افزایش نامتعادل ضریب جذب اسفند ۹۸ - دکتر سیدسعید توکلی افشاری
۱۱ ضرورت به اشتراک گذاشتن تجربیات بین دانشگاه‌ها - دکتر امینی
۱۲ ضرورت حفاظت و حمایت از حیثیت علم و دانش کشور - دکتر محمدرضا آقاابراهیمی
۱۳ فعالیت‌های واحد کانون صنفی در دانشگاه زنجان - دکتر حسین پیرایش
۱۴ اهمیت حفظ شان و جایگاه هیات علمی - دکتر فتح اله اُمی
۱۵ لزوم کیفی شدن تحقیقات و تولیدات علمی - دکتر سیدحسین اطهری
۱۶ ضرورت استفاده از ظرفیت‌های کانون در سیاست‌گذاری علمی - دکتر کورش دادخواه
۱۷ حل مشکلات کشور با توجه به دانش و روش‌های علمی - دکتر محسن غفوری آشتیانی
۱۸ پتانسیل‌های شبکه‌ی گسترده‌ی کانون صنفی استادان - دکتر کارن ابری‌نیا
۱۹ ضرورت افزایش نقش کانون صنفی استادان در تحولات علمی کشور - دکتر جعفر توفیقی

سرمقاله

مروری بر تجربه کشورهای توسعه یافته نشان می دهد که سرمایه گذاری در زیرساخت های توسعه علم و فناوری، مهمترین عامل در پیشی گرفتن آنها در عرصه های صنعتی، اقتصادی و نظامی بوده است. در حال حاضر نیز توانمندسازی علمی، فناوری و توسعه سرمایه های انسانی خلاق و نوآور، مهمترین بخش از سیاست گذاری این کشورها را تشکیل می دهد. اختصاص بخش قابل توجهی از تولید ناخالص داخلی، در مواردی بیش از چهار درصد به تحقق سیاست ها و راهبردهای این بخش، گواهی بر این مدعاست. در کشور ما ایران نیز در سال های بعد از پیروزی انقلاب اسلامی با درک اهمیت و ضرورت توسعه علمی و تربیت نیروی انسانی فرهیخته و کارآمد، سیاست های متنوع و گسترده ای به این منظور وضع شد و به مرحله اجرا درآمد تا جایی که امروز شاهد توسعه و استقرار بسیاری از زیرساخت های علمی و فناوری در سرتاسر کشور هستیم و می توان ادعا نمود که نظام آموزش عالی، پژوهش و فناوری کارنامه روشنی را به مسئولان و مردم ارائه نموده است. البته بدیهی است که هر حرکت عظیم و پیچیده به ویژه در یک مسیر پر پیچ و خم و پر فراز و نشیب، مصون از نقطه ضعف و خطا نیست و عقل و تدبیر مدیریتی اقتضا می کند عملکرد، سیاست ها و راهبردهای توسعه علمی به طور مستمر مورد ارزیابی و بازنگری قرار گیرد و متناسب با تحولات محیط ملی و بین المللی و به ویژه پایش روندهای جهانی علم و فناوری مبتنی بر آینده پژوهشی، بهبود یافته و تصمیمات جدیدی اتخاذ شود.

کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران با درک اهمیت این موضوع و با هدف کمک به تحقق حکمرانی خوب در حوزه ی آموزش عالی و همچنین کمک به افزایش کیفیت سیاست ها، راهبردها و تصمیمات اتخاذ شده در مراجع قانون گذاری، سیاست گذاری و تصمیم گیری و با بهره گیری از نظرات شبکه گسترده ای از نخبگان در دانشگاه ها و پژوهشگاه های مختلف کشور، فعالیت های متنوعی را در دستور کار قرار داده است.

انتشار خبرنامه حاضر گامی در جهت توسعه ارتباطات، چرخش سریع تر اطلاعات و به اشتراک گذاری افکار، آرا و اندیشه های تاثیرگذار همکاران جامعه علمی در جهت سرعت بخشیدن به حرکت پرشتاب توسعه علمی کشور است. همچنین خبرنامه می تواند زیرساختی برای آسیب شناسی و نقد سیاست ها و راهبردهای توسعه علمی و ارائه پیشنهادهای برای بهبود و یاری رساندن به نهادهای تصمیم گیر باشد. رصد تحولات علمی در دانشگاه ها و نهاد های علمی در سرتاسر جهان و آگاهی از روند های آینده و انعکاس در خبرنامه نیز می تواند در انتقال تجربیات جهانی و بهره برداری آگاهانه از آن ها بسیار سودمند باشد. ارائه گزارش فعالیت واحدهای کانون صنفی در دانشگاه ها و موسسات پژوهشی در خبرنامه، فرصت بسیار مغتنمی است تا ضمن اطلاع رسانی تجربیات، خلاقیت ها و نوآوری های واحدها در پیشبرد اهداف نیز به اشتراک گذاشته شود و موجبات هم افزایی بیشتر در اثربخشی کانون صنفی فراهم شود.

خبرنامه از همکاری و مشارکت همه عزیزان عضو کانون در بخش های مختلف استقبال می کند و امیدوار است که بتواند این مسئولیت خطیر را به نحو احسن به انجام برساند.

دکتر جعفر توفیقی

نائب رئیس کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران

وظیفه صنفی و ملی کانون صنفی استادان دکتر ممدرضا عارف رئیس کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران

خیر مقدم می‌گویم به مهمانان عزیز، همکاران محترم و اعضای محترم کانون صنفی استادان سراسر کشور، تسلیت می‌گویم ایام سوگواری حضرت اباعبدالله حسین را و گرمی می‌داریم دهه اول محرم را انشاءالله که بتوانیم با رعایت پروتکل‌ها و ضوابط ابلاغی ستاد مقابله با کرونا حداکثر بهره را از این ایام ببریم.

تشکر می‌کنم از حضور همکاران محترم، چه عزیزانی که به صورت حضوری در خدمتشان هستیم و چه عزیزانی که به صورت مجازی در جمع ما در جمع خانواده کانون حضور دارند.

آقای دکتر سلطانی اشاره کردند به فلسفه برگزاری جلسه حقیقتاً فلسفه تشکیل کانون و تأکید روی ضرورت ارتباط، هم‌اندیشی و مشارکت و استفاده از نظرات اعضای محترم کانون در راستای اهداف کانون هست که امیدوار هستم به صورت منظم‌تر و ادواری بتوانیم این جلسات و این هم‌اندیشی را داشته باشیم تا بهتر بتوانیم در ارتباط با رسالت کانون که دو رسالت را ما برای کانون از دیرگاه در نظر گرفته بودیم یک رسالت صنفی است که شبیه همه تشکلهای صنفی و NGOهایی است که تشکیل می‌شوند. یعنی یک درگیری‌های صنفی دارد و یک رسالت ملی را ما برای کانون در نظر گرفتیم که در اساسنامه هم هر دو سمت و سو را به صورت صریح می‌بینیم. من تشکر می‌کنم از عزیزانی که برای برگزاری این گردهمایی و هم‌اندیشی زحمت کشیده‌اند به

گردهمایی نمایندگان وامدهای کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران در ۳۰ مرداد ۱۳۹۹

جلسه گردهمایی کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران در روز پنجشنبه ۳۰ مرداد ۱۳۹۹ با حضور واحد های دانشگاه تهران، دانشگاه صنعتی شریف و اعضای شورای مرکزی به صورت حضوری و ۲۸ واحد دانشگاهی دیگر از سراسر کشور به صورت مجازی تشکیل گردید. در این جلسه جناب آقای دکتر عارف رئیس کانون با سخنان خود جلسه را آغاز کردند و سپس دبیر کانون آقای دکتر سلطانی گزارشی ارائه دادند. آقای دکتر آقائی نائب رئیس کمیسیون عضویت و ارتباطات در خصوص کانال‌های ارتباطی اعضا و راه‌اندازی خبرنامه‌ی کانون صنفی مطالبی را اعلام نمودند. در ادامه جلسه آقای دکتر مجذوبی از دانشگاه بوعلی همدان، آقای دکتر رزقی از دانشگاه بناب، آقای دکتر توکلی از دانشگاه سیستان و بلوچستان، آقای دکتر امینی از دانشگاه صنعتی شریف، آقای دکتر آقا ابراهیمی از دانشگاه بیرجند، آقای دکتر پیرایش از دانشگاه زنجان، آقای دکتر امی از دانشگاه تربیت مدرس، آقای دکتر اطهری از دانشگاه فردوسی مشهد و آقای دکتر دادخواه از دانشگاه کردستان گزارش هایی از واحد کانون در دانشگاه خود، پیشنهادات و نقدهایی را مطرح کردند. در پایان جناب آقای دکتر توفیقی نائب رئیس کانون ضمن ارائه صحبت های خود به جمع بندی مطالب مطرح شده پرداختند. موارد مطرح شده در این جلسه در شورای کانون مطرح و نسبت به آنها تصمیم گیری خواهد شد. در ادامه‌ی این قسمت از خبرنامه، مطالب ارائه‌شده در این جلسه آمده‌است.

خصوص از جناب آقای دکتر سلطانی و جناب آقای دکتر ابری‌نیا و دبیرخانه کانون، صمیمانه از زحمات همه تشکر می‌کنیم. همینطور لازم می‌بینم تشکر ویژه داشته باشم از سازمان مدیریت صنعتی کشور و از برادر گرامی جناب آقای دکتر کیانی رئیس این سازمان که میزبانی این نشست کانون را به عهده دارند.

من مختصر یک مروری می‌کنم به رویکرد کلی کانون یا اساسنامه، اشاره هم کردم که رویکردمان رویکرد صنفی بود و رویکردی که به نظر من بیشتر هم انگیزه جمع شدن و تشکیل کانون بود رویکرد ملی بود. خب رویکرد صنفی مانند هر شکل صنفی طبیعتاً پرداختن به مطالبات اعضا هست، خواسته‌ها و نیازهایی که صنف دارد، بالا بردن جاذبه‌های صنف، پیگیری مشکلات و چالش‌های صنف، حمایت از اعضا و خصوصاً حمایت‌های حقوقی، ارتقاء جایگاه اجتماعی صنف در جامعه که بیشتر به تک‌تک افراد و اعضای صنف برمی‌خورد و کانون طبیعتاً در راستا و در ارتباط محیطی که کار می‌کنیم به چالش‌های علمی، پژوهشی و مدیریت دانشگاه‌ها و چاره‌اندیشی برای آن‌ها می‌پردازد، که این جهت‌گیری را ما در ماده ۴ اساسنامه می‌بینیم. اما در مورد رویکرد ملی توجه دارید که یک وضعیت استثنایی و بی‌نظیر را این شکل ما و این نهاد مردمی دارد و آن جمع نخبه‌ترین و برجسته‌ترین و شایسته‌ترین چهره‌های تأثیرگذار یعنی اساتید دانشگاه است که تشکیل دهنده این نهاد یا کانون هستند. و طبیعتاً با توجه به پتانسیل و ظرفیت تک‌تک این عزیزان رویکرد پرداختن به مسائل راهبردی کشور، چالش‌ها و مشکلات اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و ارائه راهکار بطور طبیعی در زمره وظایف این کانون قرار می‌گیرد. ویژگی دیگری که کانون دارد یا ویژگی اصلی این کانون هم عرض بودن هم تک‌تک اعضای کانون هست و هم نهادها و سازمان‌ها و ارکان کانون خب در اساسنامه ما ارکانی را دیدیم مجمع کانون، شورای مرکزی، واحدها، کمیسیون‌ها و کارگروه‌های تخصصی که تشکیل می‌شود که بحث‌هایی که ما بارها هم با دوستان داشتیم این است که تقریباً همه این‌ها یک وضعیت نزدیک را با هم دارند از نظر توانایی و پتانسیل و به همین دلیل اصولاً ارتباط کانون نمی‌تواند ارتباط بالا به پایین باشد. شاید خیلی از تشکلهای، عده‌ای نخبه‌تر از بقیه مسئولیت می‌پذیرند. در این شکل مردمی و کانون همه هم عرض هستند از این شایستگی، از این توانایی و انتظاری که هست این است که با ساز و کاری بتوانیم ارتباط دوسویه و هماهنگ را بین همه نهادها و تشکلهای متناظر با کانون داشته باشیم تا

کانون بهتر بتواند رسالت و وظیفه خودش را انجام بدهد. یعنی در حقیقت واحدها نباید انتظار ابلاغ مصوبه برای اجرا را از شورای مرکزی داشته باشند. البته این بطور طبیعی باید اتفاق بیفته اما باید واحدها هم حضور فعال و مشارکت فعالی در امور داشته باشند. باید پیشنهاد دهنده اصلی دستور کانون، خود واحدها باشند. با توجه به شرایط منطقه‌شان شرایط دانشگاهی‌شان و ظرفیتی که دارند.

مشکلات کشور را می‌دانیم. مشکلات و مسائلی که کشور با آن روبرو هست را می‌دانیم و بطور طبیعی اگر بپذیریم که باید NGOها در سامان کشور در اجرای برنامه‌های توسعه، اسناد بالادستی سهیم باشند قاعدتاً سهم بالایی به این تشکل نخبه می‌رسد و برای اینکه این تشکل هم بتواند وظایفش را انجام بدهد واحدهای کانون بطور طبیعی باید مسئولیت بیشتری و فعالیت بیشتری داشته باشند. من چند توصیه را به عنوان یک همکار کوچک شما اینجا فقط اشاره می‌کنم چون ما محدودیت زمانی داریم و قرار است که انشاءالله ساعت ۱۱:۰۰ فکر کنیم کلاً تعطیل بشود و خیلی تسدیع ندهیم و تیتروار این رو به عنوان توصیه مطرح می‌کنم و انشاءالله در جمع‌بندی‌هایی که جناب آقای دکتر توفیقی می‌کنند بتوانیم سمت و سوی جدیدتری را کانون در راستای همان اهدافمان و اولویت‌ها چه صنفی و چه ملی پیدا بکند و کار کنیم.

توصیه اولم فعال شدن واحدهای کانون هست در همه دانشگاه‌ها، ما واحدهایی داریم در برخی دانشگاه‌ها که خیلی فعال نیستند یا شورای مرکزی در جریان رسمی فعالیت‌هایشان نیست. انتظار این است که واحدهای کانون به عنوان پایه اصلی کانون فعال‌تر بشوند و مشارکت بیشتری را در رابطه با مسائل صنفی و ملی داشته باشند که طبیعتاً اینجا باید با هماهنگی با شورای مرکزی باشد که اگر این مسئله مهمی را یک واحد کانون مطالبه می‌کند واحدهای دیگر هم در جریان باشند که یا نظرات و منویات و نقطه نظرات‌شان را به آن واحد بدهند یا پرهیز بشود از موازی کاری‌های غیرضروری.

ما کمیسیون‌های تخصصی کانون را داریم، متأسفانه به دلیل عدم مشارکت اعضا کمیسیون‌های تخصصی خیلی فعال نبودند تا امروز، و انتظارمان این است که هم کمیسیون‌های تخصصی کانون فعال‌تر بشوند و هم مشارکت بیشتر اعضا را داشته باشیم. جلسات بعضی کمیسیون‌ها تشکیل می‌شد ولی به رسمیت

را داشته باشند به تصویب برسد. البته برنامه راهبردی کانون باید به تصویب مجمع عمومی برسد و طبیعتاً برنامه راهبردی تک تک واحدها به تصویب شورای مرکزی برسد.

احساس می‌شود که واحدهای کانون تعامل و ارتباط خیلی تنگاتنگی با همدیگر ندارند. حتی واحدهای کانونی که در یک استان قرار دارند. و یکی از توصیه‌هایی که می‌تواند در ارتقاء کارهای کانون مؤثر باشد تعامل و همکاری واحدهای کانون با همدیگر بخصوص در بحث‌های تخصصی حتی در مورد مطالبات صنفی هم اگر هماهنگی خوبی بین واحدهای کانون باشد ما بهتر می‌توانیم مطالبات را دنبال کنیم. ارتباط با نمایندگان مردم، ارتباط با دستگاه‌های مختلف، ارتباط با دستگاه‌های اصلی که معمولاً مخاطب ما می‌توانند باشند برای اینکه بتوانیم برنامه‌های خودمان را چه برنامه‌های صنفی و چه برنامه‌های ملی را پیگیری کنیم، احساس می‌شود کم است. ارتباط مان با وزارت علوم، وزارت بهداشت، معاونت علمی، سازمان برنامه، مجلس شورای اسلامی بخصوص دو، سه کمیسیونی که در مجلس در ارتباط با دانشگاه‌ها می‌توانند فعالیت کنند به نظرم می‌رسد باید یک ارتباط سازمان یافته‌ای را داشته باشید و واحدهای کانون از طریق نمایندگان استان و از طریق مدیران استانی مسائل کانون را بروز نگهدارند. با دستگاه‌ها در ارتباط باشند. حالا من این چند نکته را به عنوان شروع بحث مطرح کردم البته بیشتر انگیزه این جلسه این بود که شورای مرکزی، ما شنونده باشیم که نظرات واحدهای کانون را داشته باشیم و خواهش می‌کنم به عنوان یک گردهمایی داخل خانواده که علی‌الاصول هم خیلی بنا نیست رسانه‌ای شود، بنا بود

یک گزارشی داده شود ما هم بی‌پرده و خودمانی به آسیب‌شناسی مسائل و مشکلاتی که با آن روبرو هستیم عملکرد شورای مرکزی، عملکرد کانون برای اصلاح آن باشیم چون ما انشاءالله در آینده نزدیکی مجمع عمومی کانون را برگزار می‌کنیم. لذا این جلسه می‌تواند خیلی مفید باشد برای اینکه کانون در آینده مسیر بهتری داشته باشد.

نمی‌رسد به خاطر عدم حضور اعضا که انشاءالله باید این نقیصه را هم رفع کنیم قاعدتاً شورای مرکزی که به نظر می‌رسد باید جدی‌تر در ارتباط با تقسیم کار بین واحدها و تعیین اولویت کاری هر ساله کانون فعالیت بکنیم. ما برنامه یکساله را باید داشته باشیم و این برنامه بین واحدهای کانون برای بررسی و مطالعه و به نتیجه رسیدن تقسیم بشود. بخصوص حالا سمت و سوی برنامه‌های توسعه کشور بالاخره سند چشم انداز را داشتیم که اتکاء تحقق سند چشم انداز دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی و نخبه‌گان کشور بودند. بخصوص جایگاه اول علمی که مبنای سند چشم انداز هست به نظر می‌رسد باید یکی از چالش‌های ما باشد.

برگزاری منظم این قبیل هم‌اندیشی‌ها را باید به نظرم جدی‌تر بگیریم به صورت ادواری بتوانیم این گردهمایی‌ها را داشته باشیم. البته زمانی که امکان داشته باشد که به صورت حضوری برگزار کنیم به نظرم اگر بتوانیم در دانشگاه‌های مختلف این کار را بکنیم هر بار یکی از واحدهای کانون دانشگاهی میزبان باشد شاید برای توسعه فعالیت‌ها و معرفی کانون بهتر باشد و زمانی هم هست که به صورت مجازی یا نیمه حضوری برگزار می‌شود باز احتمالاً می‌شود با محوریت و میزبانی دانشگاه‌ها این مسئله را دنبال کرد. به هر حال ما یک NGO هستیم در رابطه با مسائل ملی ضرورت دارد که با مردم ارتباط بیشتری داشته باشیم با NGOهای دیگر ارتباط بیشتری داشته باشیم تا بتوانیم بهتر مسائل ملی و مطالبات ملی را دنبال کنیم. در ارتباط با مسائل صنفی هم با مدیریت دانشگاه‌ها، اساتید و دانشجویان باید ارتباطمان نزدیک باشد. من احساس می‌کنم هنوز خیلی از روسای دانشگاه‌ها حتی دانشگاه‌هایی که در آنها واحد کانون را داریم اما فعال نیستند، اصلاً کانون را نمی‌شناسند و بخشی از این بخاطر ضعف خود ماست که نتوانستیم با مدیریت دانشگاه‌ها و اساتید دانشگاه‌ها ارتباط نزدیکی را داشته باشیم. به نظرم در دهه پنجم که بیانیه گام دوم را ما می‌توانیم بگوئیم به عنوان یک سند بالا دستی توسعه پیش‌رو داریم ارتباط نزدیک‌تر دانشجو و استاد یک ضرورت است و کانون می‌تواند در این زمینه نقش آفرین باشد. بخصوص دانشجویانی که علاقمند هستند در کنار فعالیت‌های درسی‌شان کارهای فوق برنامه‌ای‌شان در غالب برنامه‌های راهبردی کشور، توسعه علم و فناوری را دنبال کنند.

در کنار داشتن برنامه راهبردی خود کانون که طبیعتاً یک برنامه میان مدت هست علی‌الاصول و داشتن برنامه یکساله باید واحدهای کانون هم هماهنگ با برنامه‌های کانون برنامه خودشان

تاریخچه و عملکرد کانون صنفی استادان

دانشگاهی ایران - دکتر ناصر سلطانی

دبیر کانون صنفی استادان

جهت یادآوری، مطالبی در خصوص تاریخچه کانون بعرض می‌رساند، کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران در سال ۱۳۹۲ با تعداد در حدود ۲۰۰ نفر از دانشگاهیان سراسر کشور تشکیل گردید. در نهایت ۳۰ نفر از بین این افراد انتخاب شدند و هیأت مؤسس را تشکیل دادند. اساسنامه شکل گرفت، آیین‌نامه‌ها نیز از قبیل منشور اخلاقی، آیین‌نامه عضویت، آیین‌نامه مالی و معاملاتی و آیین‌نامه واحدها نوشته شدند و نهایتاً با پیگیری‌های خیلی زیادی در اردیبهشت ۱۳۹۴ در کمیسیون ماده ۱۰ وزارت کشور با تشکیل کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران موافقت شد.

اولین جلسه مجمع کانون با حضور ۲۹ نفر از اعضای هیأت علمی از سراسر کشور و نماینده وزارت کشور در خرداد ماه سال ۹۴ برگزار شد و اعضای شورای مرکزی انتخاب شدند و بعد کمیسیون‌های مختلف تشکیل شدند و سپس واحدهای کانون شکل گرفتند که تاکنون ۳۹ واحد کانون در دانشگاه‌های سراسر کشور تأسیس شده‌اند.

در ساختار کانون همانطور که آقای دکتر عارف فرمودند واحدها مستقل هستند، خود مختار هستند. یعنی بجای اینکه یک واحد بخواهد برود و مجوزی را از وزارت کشور اخذ کند تمام اختیارات کانون را در دانشگاه خودش دارد. علاوه بر آن اختیار اعضای این کانون هم هست که می‌تواند با اجتماعی که ایجاد می‌کند اثرگذاری بیشتری را داشته باشند. واحدها مجمع عمومی نمایندگان واحدها را تشکیل می‌دهند و بعد شورای مرکزی را مجمع عمومی شکل می‌دهد و ارتباط تشکیلاتی برقرار می‌شود. اما در ابتدای کار چون هنوز واحدها شکل نگرفته بودند هیأت مؤسس مجمع عمومی نمایندگان را تشکیل داد.

شورای مرکزی کانون:

اعضای شورای مرکزی عبارتند از: آقای دکتر عارف (دانشگاه صنعتی شریف-رئیس کانون) و آقای دکتر توفیقی (دانشگاه تربیت مدرس-نائب رئیس)، آقای دکتر شهرتاش (دانشگاه علم

و صنعت)، آقای دکتر ابری نیا (دانشگاه تهران)، خانم دکتر حجازی (دانشگاه تهران)، مرحوم آقای دکتر پیروی (دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی)، خانم دکتر خوش خلق سیما (پژوهشگاه بیوتکنولوژی کشاورزی ایران)، خانم دکتر خدا کرمی (دانشگاه علوم پزشکی تهران)، آقای دکتر پیش بین (دانشگاه تهران)، آقای دکتر رنجبر (دانشگاه صنعتی شریف)، آقای دکتر سلطانی (دانشگاه تهران)

اعضای علی‌البدل: آقای دکتر شفيعی (دانشگاه صنعتی امیرکبیر)، آقای دکتر پورمحمدی (دانشگاه تبریز)

بازرس: آقای غفوری آشتیانی (پژوهشگاه بین‌المللی زلزله)، خانم دکتر فیروزآبادی (دانشگاه صنعتی شریف)

بازرس علی‌البدل: آقای دکتر بابک سیف (دانشگاه شاهد)

کمیسیون‌های شکل گرفته

کمیسیون راهبردی، آقای دکتر توفیقی

کمیسیون امور رفاهی، آقای دکتر شهرتاش

کمیسیون عضویت و ارتباطات، آقای دکتر ابری نیا

کمیسیون آموزش، پژوهش و فناوری، آقای دکتر شفيعی

کمیسیون فرهنگی و اجتماعی، خانم دکتر حجازی

کمیسیون روابط بین‌الملل، آقای دکتر غفوری آشتیانی

کمیسیون امور پزشکی، مرحوم آقای دکتر پیروی

تاکنون تعداد اعضای کانون که از سراسر کشور عضو شده‌اند حدود ۳ هزار نفر هستند که در ۲۸۴ واحد دانشگاهی و پژوهشگاهی عضو هستند. تاکنون ۴۰ واحد کانون هم در دانشگاه‌های سراسر کشور تشکیل شده‌اند. (هر واحد حداقل ۲۰ نفر باید عضو داشته باشد).

اولین گردهمایی در سال ۹۵ برگزار شد که با حضور ۲۵۰ نفر اعضای کانون از سراسر کشور در دانشگاه تهران تشکیل شد. ابتدا اینجانب به عنوان دبیر کانون گزارشی ارائه دادم و سپس آقایان دکتر عارف و دکتر توفیقی سخنانی را ارائه دادند. یک میز گرد هم برگزار شد.

واحدهای شرکت کننده:

دانشگاه های صنعتی امیرکبیر، صنعتی شریف، شیراز، خوارزمی، مازندران، گیلان، چمران، سیستان و بلوچستان، تبریز، رازی، تحصیلات تکمیلی کرمان، تربیت مدرس، تهران، شاهرود، اراک، بیرجند و برخی از واحدهای دیگر

در آن جلسه آقای دکتر عارف بر این نکته تأکید کردند که ضرورت یک تشکل فراگیر در دانشگاه ها احساس می شود و در مورد این تشکل نیز اساتید از مسائل سیاسی عبور کرده اند و انسجام خوبی ایجاد شده است. ما نیاز به یک تشکل صنفی استادان دانشگاهی داریم و باید دقت کنیم که حزبی و سیاسی نشود در غیر این صورت کارکرد آن پایین می آید.

آقای دکتر توفیقی هم در این نشست فرمودند که از کلمه صنفی اینطور بر می آید که کانون فقط دنبال مسائل معیشتی است اما در اساسنامه اصل تصمیم سازی نظام آموزش عالی کشور مطرح شده است و باز فرمودند که صنفی بودن کانون به این معناست که بیشتر بحث آینده علمی کشور و اینکه ما در این نظام علمی ذینفع هستیم مطرح است و اگر این نظام صنفی آسیب ببیند چهره ما هم مخدوش خواهد شد. همچنین آقای دکتر توفیقی در یک پنل (میزگردی) که در پایان برنامه شکل گرفت گفتند که دانشگاه باید احساس مأموریت ملی و جهانی داشته باشد و بحث حکمرانی خوب و شایسته سالاری را مطرح کردند.

امروز دانشگاه گرفتار دیوان سالاری بسیار ناکارآمد دولتی است. در برنامه چهارم وزارت علوم شاهکار کرد و گفت دانشگاه از کلیه قوانین و مقررات کشور مستثنی هستند یعنی هیأت امناء قانونگذار دانشگاه است اما مجدداً دیوان سالاری ناکارآمد دولتی بر آن مستولی شد.

کارهایی که کانون انجام داده است در اینجا به صورت مروری ارائه می شود. کانون با مجلس با توجه به حضور آقای دکتر عارف در آنجا بسیار رابطه نزدیکی برقرار کرد و رفت و آمدهای زیادی به آنجا داشت. یادم هست که آقای دکتر غریبی از دانشگاه تربیت مدرس نامه ای را نوشتند که برای همه واحدهای کانون ها به عنوان الگو ارسال شد و تقاضا شد که با اعمال نظرات خودشان به نمایندگان استان خودشان برسانند.

شورای مرکزی کانون و واحدهای مستقر در تهران و یکی از اعضای کانون در شهرستان گروهی را شکل دادند و به دیدن نمایندگان مجلس برای بحث افزایش حقوق رفتند (با هماهنگی آقای دکتر عارف انجام شد) و با فراکسیون امید و فراکسیون رهروان ولایت و نائب رئیس مجلس آقای دکتر پزشکیان ملاقات هایی داشتند. نکته ای که قابل توجه بود در مجلس در ابتدای امر برای طرح مسائل صنفی اعضای هیأت علمی و مخصوصاً بحث حقوق جو سنگینی وجود داشت. و طرح این گونه موارد بسیار سخت بود یعنی گوش شنوایی در مجلس یافت نمی شد.

ما اثر آن نامه ای که برخی از واحدهای کانون به نمایندگان مجلس در استان خود ارسال کرده بودند (به توصیه آقای دکتر عارف) را به هنگام مواجهه با نمایندگان تأثیر این نامه ها را می دیدیم. و اصلاً گوش شنوایی برای افزایش حقوق اعضای هیأت علمی در مجلس وجود نداشت. با تدبیری که آقای دکتر عارف داشتند و به صورت چراغ خاموش نمایندگان را آماده می کردند که این شنوایی وجود داشته باشد. البته گروه های دیگر هم زحمت زیادی کشیدند و تماس ها و ارتباطات آن ها حتماً تأثیر داشته است. کانون علاوه بر ایجاد کمیسیون ها یکی دو تا کارگروه را نیز فعال کرده است. از جمله تشکیلات گروه و کانال تلگرامی که آقای دکتر آقائی زحمت آن را کشیده اند. زمانیکه تلگرام فیلتر نشده بود تا ۶۵۰ نفر هم عضو داشتیم بعد شنیدیم که الان به ۴۷۰ نفر رسیده است.

یک کارگروه برنامه و بودجه هم تشکیل گردید شامل: آقای دکتر عباسی نژاد رئیس دوازدهم اقتصاد دانشگاه تهران، آقای دکتر خدادادی از دانشگاه شهید بهشتی و مرکز پژوهش های مجلس، آقای دکتر ابرینیا از دانشگاه تهران، آقای دکتر عسکریان از دانشگاه امیرکبیر و معاون سابق مالی ادارات وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و آقای دکتر خادمی از دانشگاه زنجان که در وزارت عتف مدیر کل بودند و هنوز هم مسئولیتی در ارتباط با خیرین دارند، آقای دکتر سمنانیان دانشگاه تربیت مدرس، آقای دکتر برخورداری از دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران، خود من و آقای دکتر رضائیان از دانشگاه تهران

این کارگروه جلسات متعددی را تشکیل داد و هدف این بود که پیشنهادات متقن و مستند و قابل ارائه در بودجه سالیانه دولت به برنامه و بودجه و مجلس پیشنهاد گردد. در مجموع ۲۸

فبرنامه ابزاری برای تعامل اثربخش وامدهای کانون صنفی دکتر علیرضا آقائی - نائب رئیس کمیسیون عضویت و ارتباطات کانون صنفی و مدیر اجرایی فبرنامه

گروه تلگرامی کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران از سال ۱۳۹۵ با دعوت از تک تک اعضای وقت کانون صنفی با حضور حدود ۶۰۰ تا ۷۰۰ نفر شکل گرفت و در حال حاضر به خاطر مشکلات فیلترینگ به حدود ۵۰۰ نفر تقلیل یافته است. نکته مهمی که در این گروه وجود دارد این است که نه تنها از تمامی استان‌های کشور در این گروه حضور دارند بلکه از تمامی دانشگاه‌های حداقل دولتی وزارت علوم تحقیقات و فناوری در این گروه حضور دارند و بستری فراهم شده است برای اظهار نظر اعضا و بعضاً درد و دل‌های آنان.

به منظور ارتباط بیشتر بین واحدها همانطور که جناب آقای دکتر عارف هم فرمودند که باید از تجربیات هم استفاده کنیم به دنبال ایجاد یک بستری هستیم تا اینکار صورت پذیرد. مقرر شده یک خبرنامه‌ای شکل بگیرد که کارهای ابتدایی آن شروع شده است و با web master سایت کانون صنفی صحبت شده و قرار شده که روی سایت کانون یک ستون به عنوان خبرنامه بیاورد که به واحدهای مختلف حساب کاربری داده می‌شود و می‌توانند خبرهای خود را روی این سایت بارگذاری کنند. بعد مدیر مسئول خبرنامه اخبار را بازبینی می‌کند و اگر اصلاحی لازم باشد انجام می‌دهد و اجازه انتشار روی ستون خبرنامه را می‌دهد و بطور خودکار ظرف حداکثر نیم ساعت این خبر در کانال تلگرامی کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران نیز منتقل می‌شود. و همکاران از اخبار و مطالب مرتبط با امور صنفی می‌توانند اطلاع حاصل کنند. همین‌جا از همه همکاران دعوت می‌کنم که با مشارکت خود در انتشار این خبرنامه مساعدت بفرمایند.

پیشنهاد در زمینه‌های مختلف برای بهبود حقوق و مزایای اعضای هیأت علمی، بهبود آموزش عالی کشور، بهبود پژوهش، آموزش، فرصت‌های مطالعاتی، روابط بین الملل آموزش عالی، ارتباط دانشگاه و صنعت و امثالهم ارائه گردید. این پیشنهادات برای سازمان برنامه و بودجه و نیز مجلس شورای اسلامی با هماهنگی آقای دکتر عارف ارسال گردید. در اینجا به برخی از موارد اشاره می‌کنم.

کانون ملاقات با معاون آموزش وقت وزارت علوم جناب آقای دکتر شریعتی و جناب آقای دکتر عسگریان معاون اداری و مالی وقت وزارت علوم داشت و علاوه بر ارتباطات با مجلس و کمیسیون‌ها و فراکسیون‌های آن، نامه‌نگاری‌های متعدد با ریاست جمهوری، رئیس مجلس، رئیس سازمان برنامه و بودجه و وزیر علوم داشته است.

گزارش فعالیت‌های وامد کانون در دانشگاه

بوعلی سینا همدان - دکتر غلاممسین

مجدوبی

یکی از مشکلات تعدد کانون‌های صنفی است. اگر بتوان موازی کاری را حذف نمود خوب است. برخی اوقات تشخیص بین این تشکیلات‌های صنفی سخت می‌شود.

خبرنامه پیشنهادی خوب است. من پیشنهاد می‌کنم این نشریه بصورت نشریه‌ای برای انتشار نظرات و صدای استادان در جامعه در آید. واحد کانون در همدان می‌تواند کمک کند.

ما در کنار کارهای صنفی باید تحلیل‌های خود را نیز بیان کنیم. الان در جامعه مردم فکر می‌کنند استادان حقوق‌های نجومی می‌گیرند. ما باید به مردم بگوئیم که چند درصد از استادان حقوق زیر ده میلیون تومان می‌گیرند.

یک کارمند در حدود ۵/۵ میلیون تومان حقوق می‌گیرد و یک استادیار حدود ۶ میلیون تومان حقوق می‌گیرد.

این موارد را مردم نمی‌دانند و فکر می‌کنند که استادان حقوق صد میلیونی می‌گیرند و از طریق این نشریه باید به مردم اطلاع‌رسانی شود. پیشنهاد می‌کنم این گروه را از تلگرام به واتساپ انتقال دهیم. مشکل فیلترینگ باعث عدم ورود خیلی‌ها به گروه می‌شود.

مشکل دیگر روال‌های مختلف در رابطه با کانون است که در دانشگاه‌های کشور اجرا می‌شود. همین کانونی که مجوز وزارت کشور را دارد قبول نمی‌کنند از جمله دانشگاه همدان قبول نمی‌کند. مجبور شدیم اسانامه را دوباره به تصویب برسانیم. سال ۹۶ واحد کانون در دانشگاه بوعلی سینا تشکیل شد.

مشکل عمده استادان دانشگاه مسکن است. در بوعلی سینا تعاونی مسکن استادان را تشکیل دادیم. خیلی می‌تواند مفید باشد.

در رابطه با مسائل رفاهی دانشگاه هیأت رئیسه را متقاعد کردیم که حقوق رفاهی را پرداخت کند در حدود ۲۰۰ هزار تومان است اما همین مبلغ کم اعضای هیأت علمی را امیدوار می‌کند که کانون می‌تواند فعالیت‌های مفید انجام دهد.

در مورد افزایش حقوق هم می‌دانیم آقای دکتر عارف در مجلس فعالیت کردند. در واحد همدان هم تلاش‌هایی کردیم، رابطه خود را با نمایندگان مجلس استان علی‌رغم اختلاف دیدگاه‌های سیاسی برقرار کردیم، حفظ کردیم و از این ارتباطات خیلی خوب استفاده می‌کنیم. یادم هست در خصوص افزایش حقوق ۴۰۰ هزار تومانی که آقای حاجی بابایی دنبال می‌کرد به سبب اینکه ایشان عضو هیأت امنای دانشگاه همدان است کانون واحد همدان توانست جلسه هیأت امنای دانشگاه بوعلی سینا را تبدیل به جلسه محکومیت آقای حاجی بابایی در خصوص بحث افزایش حقوق بنماید و این باعث شد که ایشان در موضع انفعالی قرار گیرد و به دفاع از حقوق اعضای علمی تغییر موضع دهد. ایشان هم در مجلس کمک‌هایی انجام داد.

آقای دکتر عارف احتمالاً بخاطر دارند که نمایندگان واحد همدان به مجلس رفتند و با ۱۰ الی ۱۵ نفر از افراد ذینفوذ مجلس در کمیسیون‌ها و فراکسیون‌های مختلف صحبت کردند و این رایزنی‌ها مؤثر بوده است.

به هر حال ما از عملکرد خودمان راضی نیستیم و فکر می‌کنیم که خیلی کم‌کار کرده‌ایم و باید بیشتر کار کنیم و امیدواریم که با همکاری هم و همدلی و همفکری بتوانیم قدم‌های بیشتری برداریم.

واحد بوعلی سینا همدان از معدود واحدهایی بود که توانست ارتباطات خوبی با نمایندگان مجلس برقرار کند و در رابطه با افزایش حقوق مؤثر بود. البته آنطور که مورد نظر کانون بود بحث افزایش حقوق انجام نشد و اینکه هر دانشگاهی که دورتر از مرکز بود ضریب افزایش حقوق آن کمتر شد، یک ضعف محسوب می‌گردد.

پیشنهادهای واحد کانون صنفی دانشگاه بناب

دکتر رزقی

کانون صنفی استادان دانشگاهی واحد بناب اخیراً تشکیل شده است. توضیحاتی در مورد دانشگاه بناب:

دانشگاه بناب با ۳۵ دانشجوی برق در مقطع کاردانی در سال ۱۳۷۴ و به عنوان آموزشکده فنی بناب وابسته به دانشگاه تبریز تأسیس شد. و در سال ۱۳۸۸ با تصویب شورای گسترش تحت عنوان مجتمع آموزش عالی بناب ادامه فعالیت داد. نهایتاً در سال ۱۳۹۰ مجوز فعالیت تحت عنوان دانشگاه بناب با حدود ۸۰ عضو هیأت علمی در شورای گسترش آموزش عالی کشور در وزارت علوم، تحقیقات و فناوری به تصویب رسید. برخی از اعضای هیأت علمی ما در دانشگاه بناب جزو ۱ درصد دانشمندان برتر هستند. دانشگاه بناب دارای سه دانشکده فنی و مهندسی، علوم پایه و هنر و معماری است.

بخاطر نیاز به پیگیری مسائل هیأت علمی در دو سال اخیر بالاخره در تیرماه ۱۳۹۹ واحد بناب تشکیل گردید. انتخابات شورای مرکزی واحد بناب روز پنجشنبه ۱۶ مرداد ماه با حضور ۶۰ نفر از اعضای هیأت علمی دانشگاه بصورت مجازی برگزار شد (با حضور دکتر ابری نیا از شورای مرکزی کانون به عنوان ناظر). کانال واتزایی نیز تشکیل شده است.

پیشنهادهای کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران واحد دانشگاه بناب به شرح ذیل است:

- کاهش سختگیری ها در بحث ترفیع، تبدیل وضعیت کرونا
- بازنگری طرح تشویقی پژوهشی
- ورود کانون به موضوع اصلاح ارتقاء و تسهیل ضوابط در راستای تشویق اعضای هیأت علمی برای افزایش فعالیت های صنعتی- تکیه بر مقالات ISI بسیار زیاد است و باید بررسی شود که انتشار مقالات ISI در مباحث صنعتی کشور چقدر تأثیرگذار و مثبت بوده است؟
- پاسخگو نبودن وام ۲۵۰ میلیونی برای مسکن: با این وام حتی در شهرهای کوچک نمی شود مسکن تهیه کرد. بالا بودن بهره این وام نیز مزید بر علت است.

- حقوق اعضای هیأت علمی بسیار پائین است و کفاف هزینه ها را نمی دهد.
- با وزارت علوم کانون در تماس باشیم تا بر موضوع انتصابات در دانشگاه های کوچک نظارت کنند. در این امر نظرات اعضای هیأت علمی دانشگاه ها دخالت داده نمی شود.
- ایجاد تسهیلات برای اعضای هیأت علمی کارآفرین در شهرهای صنعتی
- اختصاص وام مناسب برای خرید خودرو و در شأن اعضای هیأت علمی
- ایجاد ارتباط مناسب با شهرداری ها و اختصاص زمین مناسب در شهرها به اعضای هیأت علمی
- بالا بودن هزینه های پزشکی و پایین بودن پوشش بیمه های درمانی و تکمیلی
- درخواست ایجاد صندوق سرمایه گذاری در کانون مرکزی
- مشکل حاد و اصلی در حال حاضر مجوز فعالیت است. حراست دانشگاه و نهادهای مختلف از ما پیگیر هستند. برخی می گویند از هیأت سه نفره مجوز بگیرد برخی می گویند از شورای فرهنگی دانشگاه مجوز بگیرد.
- با توجه به مجوز کانون از وزارت کشور به نظر می رسد نیازی به اخذ مجوز جداگانه نباشد. خواهشمند است در این مورد هم یا مکاتبه ای با روسای دانشگاه ها داشته باشید و ما را هم در جریان کار قرار دهید.
- ان شاء الله با اتحاد و همدلی بتوانیم مشکلات پیش رو را حل کرد.

مشکلات افزایش جذب نامتعادل اسفند ۹۸

دکتر سیدسعید توکلی افشاری و امده دانشگاه

سیستان و بلوچستان

مشکل اساسی ما ضرایب جذب هستند. ضرایب جذب طوری تنظیم شده‌اند که هر کس از تهران دورتر هست ضرایب جذب کمتری دارد برای مثال در بحث افزایش حقوق اخیر که در اسفند ۹۸ رخ داد و در برخی از دانشگاهها همکاران تا ۴۰ درصد افزایش حقوق داشتند، دانشگاه سیستان و بلوچستان فقط ۵ درصد افزایش حقوق داشته است. در همین راستا نامه‌ای خدمت وزیر محترم با امضای ۳۲۹ نفر ارسال شد اما متأسفانه پاسخی نگرفتیم. همکاران ما انگیزه کافی را از دست می‌دهند.

مستحضر هستید که در مناطق محروم از قبیل زاهدان چقدر مشکل وجود دارد. مثلاً اگر برای یک نفر یک مشکل پزشکی پیش بیاید با توجه به عدم وجود امکانات پزشکی در شهری مثل زاهدان مجبور هست برود تهران یا مشهد. این هزینه خیلی زیادی دارد. مثلاً فرض کنید که بچه کوچک یک خانواده باید پدر و مادرش همراه وی بروند با این قیمت بلیط هواپیما، هزینه بیمارستان، هتل و غیره در حقیقت تفاوتی که بین حقوق دانشگاه مرکز و دانشگاه‌های دور از مرکز وجود دارد کافیهست که یکبار در سال چنین مشکل پزشکی پیش بیاید تمام این تفاوت از بین می‌رود. شاید یکی از دلایلی که ضرایب جذب تعریف شده بود همین بود که انگیزه اعضای هیأت علمی برای مناطق محروم ایجاد شود. من سال ۹۲ معاون مالی اداری دانشگاه و دبیر هیأت رئیسه دانشگاه بودم و مشاهده می‌کردم که بسیاری از استادان با سابقه تقاضای انتقال به دانشگاه‌های برخوردار را دارند. بخاطر اینکه جلو این روند گرفته شود یک طرحی را به هیأت امناء دانشگاه ارائه دادیم که یکسال طول کشید که توانستیم ضرایب جذب دانشگاه سیستان و بلوچستان را افزایش دهیم. اینکار باعث شد که مراجعات برای انتقال خیلی کم بشود و وضعیت به حالت عادی برگردد.

الان متأسفانه با این اصلاح جدیدی که برای ضریب جذب داده‌اند و آن را همسان سازی می‌نامند حدود ۵ درصد به طور متوسط به حقوق اعضای هیأت علمی ما اضافه شده که اصلاً راضی کننده نیست. این خیلی خوشحال کننده است که همکاران ما در دانشگاه‌های مرکز افزایش حقوق خوبی داشته‌اند

اما انتظار داریم که ما هم به همین میزان افزایش حقوق داشته باشیم. این مهمترین خواسته ما هست.

دومین مورد که ما در دانشگاه خودمان دنبال می‌کنیم تغییر ساختار و چارت سازمانی دانشگاه است که در راستای چابک سازی و کوچک سازی و افزایش بهره‌وری سیستم حرکت کنیم.

ما دانشکده‌های خیلی زیادی داریم. به این دلیل که در سنوات قبل هر دانشگاهی دانشکده بیشتری می‌داشت و دانشجویان بیشتر جذب می‌کرد، بودجه بیشتری می‌گرفت این ساختار با توجه به کاهش منابع مالی در کشور مشکل ساز شده است. هیأت رئیسه تصمیم گرفته است و در همه دانشکده‌ها مصوبه‌ای را به اجرا گذاشته است که معاون پژوهشی را حذف کرده و وظایف او را به معاون آموزشی محول کرده است. این برای دانشگاهی با قدمت ۵۰ سال اصلاً پذیرفته نیست و ما به عنوان کانون صنفی به آن اعتراض کردیم و یک طرح جایگزین ارائه دادیم. پیشنهاد دادیم که برای کاهش هزینه همه این دانشکده‌ها را در هم جمع بکنید و در قالب ۴ پردیس جامع: پردیس فنی مهندسی، پردیس علوم پایه، پردیس علوم انسانی و هنرها، و پردیس علوم اجتماعی دانشگاه را قالب بندی بکنید. اما معاون پژوهشی را حذف نکنید و هزینه‌های ذخیره شده را به فعالیت‌های پژوهشی و آموزشی اختصاص دهید.

سومین فعالیت ما تأسیس صندوق قرض الحسنه کانون صنفی استادان دانشگاه سیستان و بلوچستان است که فعلاً حدود ۶۰ نفر عضو و حدود ۸۰ سهم دارد که تا سقف ده برابر مجموع رقم‌های حکم کارگزینی عضو هیأت علمی، وام با کارمزد صفر درصد و بازپرداخت بیست ماهه پرداخت می‌کند. مبلغ وام در هر ماه به صورت پلکانی افزایش می‌یابد و سرمایه‌ی فعلی این صندوق به حدود هشت میلیارد ریال رسیده است. جهت کسب اطلاعات بیشتر با آقای دکتر علیرضا آقائی می‌توان تماس گرفت.

سیل سنگینی زمستان گذشته در بلوچستان آمد، ما به عنوان کانون صنفی متولی شدیم تا کمک‌های دانشگاهیان از داخل کشور و خارج کشور توانستیم بیش از ۱۰۰ میلیون تومان جمع آوری کنیم. و یک مدرسه در بلوچستان احداث کنیم.

ضرورت به اشتراک گذاشتن تجربیات بین دانشگاه‌ها - دکتر امینی و امده دانشگاه

صنعتی شریف

در مورد وضعیت معیشتی که چندین مورد گفته شد و جزو دغدغه‌های اصلی است

- در مورد تجهیزات و امکانات پژوهشی مشکلی که وجود قیمت دلار است که افزایش یافته است. مواد مصرفی- تجهیزات و غیره که برای پژوهش لازم است همه افزایش قیمت داشته‌اند و بودجه‌هایی که اختصاص داده می‌شود اصلاً با اعدادی که وجود دارد متناسب نیستند. کانون باید در این زمینه فعالیت بهتری انجام دهد.

- شرکت در کنفرانس‌های علمی بین المللی تقریباً الان به حالت تعطیل رسیده است. با قیمت‌هایی که الان وجود دارد- سفر کردن تقریباً غیرممکن است.

- در موارد دیگری که می‌شود کارهایی انجام داد دانشگاه شریف در این مدت در خصوص اعتبار مدارک دانشگاهی بیانیه‌هایی صادر کرده است. حیثیت وزارت علوم و تحصیلات تکمیلی با این مدارک بی اعتبار لطمه می‌خورد. اینکه یک سری افرادی که قدرت دارند و نفوذ دارند بخواهند با تقلب به مدارک بالای دانشگاهی دست پیدا بکنند و بعد وزارت علوم و کانون صنفی هم بدون موضع باشند باعث خدشه‌دار شدن اعتبار مدارک دانشگاهی می‌شود.

ما در کانون اصلاً هدف سیاسی نداریم و از جناح خاصی حمایت نمی‌خواهیم بکنیم. در فضای مجازی هم دیده شده که در مورد تقلب اتفاق افتاده صحبت می‌کنند. اینکه ما کلاً این را مسکوت بگذاریم به نظر خیلی بد است. آن فرد می‌تواند کماکان در آن موقعیت و پست فعال باشد. اما نباید از مدرک دانشگاهی سوء استفاده نماید. ما می‌توانیم نسبت به چنین مواردی عکس العمل نشان دهیم بدون جهت‌گیری سیاسی.

در مورد استخدام اساتید جوان بخاطر مشکل موجود در قوانین آموزش عالی این افراد بعضاً تا یکسال و نیم حقوق نمی‌گیرند تا وقتی که استخدام می‌شوند.

کارهای روزمره از قبیل دریافت پیشنهادات و شکایات اعضای هیأت علمی در خصوص بخش‌های مختلف دانشگاه و پیگیری آنها را نیز قاعدتاً انجام می‌دهیم..

برای حل مشکل مسکن هم دنبال خرید زمین هستیم حقیقتاً وسیع همکاران نمی‌رسد که بخواهند با توجه به قیمت‌های موجود در چنین پروژه‌هایی مشارکت نمایند.

ضرورت مفاظت و حمایت از میثیت علم و دانش کشور - دکتر ممد رضا آقا ابراهیمی

اولین نکته تغییر ضریب جذب در اسفند ماه گذشته، کانون صنفی دانشگاه بیرجند نامه‌ای نوشتیم خدمت آقای دکتر غلامی در اردیبهشت ماه از سال کردیم اما کوچکترین پاسخی دریافت نکردیم. این پذیرفتنی نیست نامه‌های واحدهای کانون در دانشگاه بیرجند و دانشگاه سیستان و بلوچستان به وزیر ارسال شود و یک پاسخ هم ندهند. من به عنوان عضوی از کانون صنفی استادان دانشگاهی کشور اینجا رسماً از شورای مرکزی کانون خواهش می‌کنم که به نمایندگی از ما از وزارت خانه بخواهد که پاسخ دهند. نامه در گروه واتساپ قرار گرفته یک نامه تحلیلی است با نمودار نشان داده‌ایم که چه اتفاقی افتاده است. به نمایندگی از ما از وزارت علوم بخواهید که بگویند این نامه‌ها چه شده؟!؟

دومین نکته با توجه به سقوط بسیار شدید و تأسف‌آور ارزش پول ملی ما در این سال‌ها اتفاقات زیادی افتاده است. اما یکی از این اتفاقات این است که ارتباط اعضای هیأت علمی با مجامع خارجی قطع شده است. تبدیل به یک جزیره شده‌ایم. نمی‌توانیم مقاله در کنفرانس ارائه کنیم. به نظرم باید دولت بودجه‌ای برای ارتباطات بین‌المللی دانشگاهی در نظر بگیرد. در آینده تأثیر بسیار سوء در آموزش و پژوهش دانشگاه‌های ما خواهد داشت. نکته سوم که می‌خواهم به آن اشاره کنم و معتقدم که مهمترین مسئله است و اگر همه بخواهیم همه کارها را کنار بگذاریم و فقط یک کار را انجام بدهیم همین است که البته دوستان اشاره کردند اما من می‌خواهم یک تأکید مضاعف کنم، مسئله این تقلب‌های علمی و این مدرک‌فروشی‌ها و این نابود کردن بنیان علم و دانش و مدرک دانشگاهی در کشور وجود دارد و چه بلایی سر علم و دانشگاه آورده‌اند. در آن ۸ سال آقای احمدی نژاد، تعداد مراکز آموزش عالی غیر انتفاعی از ۸۰ به ۲۶۰ رسید. من خودم مؤسسه آموزش عالی غیرانتفاعی می‌شناسم که اصلاً مجوز پذیرش دانشجوی تحصیلات تکمیلی ندارد اما ۵۰ تا ۵۰ دانشجو برق و فوق لیسانس مکانیک می‌گیرد. پول می‌گیرد و مدرک می‌دهد.

در افتتاح نماینده منتخب تفرش دیدیم که از یک مؤسسه‌ای در یک رشته‌ای فوق لیسانس گرفته بود که اصلاً وجود خارجی ندارد. ما به عنوان کانون صنفی استادان دانشگاهی ایران

ارتباط بین دانشگاه‌ها در ایران در مقایسه با ارتباط بین دانشگاه‌های اروپا و آمریکا بسیار ضعیف است و مثل جزیره‌های جداگانه عمل می‌کنند.

در دانشگاه‌های خوب خارج از کشور مثلاً استادی از یک دانشگاه به دانشگاه دیگری مراجعه می‌کند و کارهای خودش را ارائه دهد و بالعکس، عملاً این اتفاق‌ها در ایران نمی‌افتد و کانون صنفی می‌تواند در این نوع کارها فعال باشد. رابطه بین اساتید را در این قسمت قوی‌تر کند.

در مورد شرایط خاصی که در کرونا پیش آمده است، ما الان وارد یک شرایطی شدیم که از قبل پیش‌بینی نشده است. بنابراین می‌توان تجارب در تدریس الکترونیکی را به اشتراک بگذاریم.

در مورد همکاری بین دانشگاه‌ها می‌توان در خصوص امتحانات، آزمایشگاه‌ها و امثالهم اتفاق بیافتد. اینکه وزارت علوم بخواهد همه این کارها را انجام دهد خیلی طول می‌کشد و مفید هم نیست. رؤسای دانشگاه‌ها هم ظرفیت محدودی برای این کار دارند ولی باز کانون صنفی چون ارتباطات در سطح پایین‌تر و راحت‌تری بین اساتید برقرار کند در شرایط کرونا کانون می‌تواند کمک کند.

مشکلات تدریس الکترونیک برای برخی اساتید از جهت تأمین وسایل مورد نیاز کانون می‌تواند درخواست از وزارت علوم داشته باشد.

فعالیت‌های وامد کانون صنفی در دانشگاه

زنگان - دکتر مسین پیرایش

به عنوان دبیر کانون صنفی زنگان که سال ۹۶ راه‌اندازی شده است نسبت به پیگیری مطالبات اعضای هیأت علمی یک کانال تلگرامی را ایجاد کرده‌ایم که تعداد ۲۹۰ نفر عضو هستند. موارد را به ما اعلام می‌کنند و طی نشست‌های متعدد و مستمری که با هیأت رئیسه دانشگاه داریم جهت پیگیری مسائل رفاهی و حقوقی اعضای هیأت علمی مسائل را مطرح می‌کنیم و هماهنگ می‌شویم. در هر حال باید بگوییم که رؤسای دانشگاه‌ها خیلی با کانون و خواسته‌ها و مطالبات همگام نیستند و حمایت جدی نمی‌کنند که لازم است با توجه به این موضوع اقداماتی صورت بگیرد. چند تا نکته و پیشنهاد مهم دارم:

در رابطه با اصلاح دریافتی‌های اعضای هیأت علمی باید کار جدی صورت بدهیم. همکاران جداً با مشکل معیشتی روبرو هستند، ارزش دریافتی آن‌ها با توجه به تورم لجام گسیخته به کمتر از ۱/۳ رسیده است. از آقای عارف ارجمند و دیگر اعضای هیأت رئیسه کانون انتظار بیش از این بوده و امید هست که تلاش لازم در جهت ارتقاء شأن و جایگاه اعضای هیأت علمی معطوف دارند.

دومین نکته که بویژه مشکل اعضای هیأت علمی جوان است مشکل مسکن است که لازم است اقدام مؤثری را صورت بدهیم. جلساتی را با مسکن و شهرسازی استان انجام دادیم ولی خیلی موارد جدی جلو نرفته و این معضل همچنان پا برجاست. امید است با همدلی و هم رأیی و مشارکت بیشتر همکاران بتوانیم این مشکلات را رفع کنیم.

واجب‌ترین کارمان حفاظت و حمایت از حیثیت علم و دانش کشور است. حقوق من حالا کم شد یا زیاد شد خیلی مهم نیست میلیون‌ها نفر در این کشور اصلاً حقوقی ندارند ولی علم را وقتی به نابودی می‌کشیم این آثارش بسیار بسیار برای بنیان کشور منفی هست. خواهش می‌کنم از کانون صنفی، وارد این قضیه بشوند. بیانیه بدهند، بازخواست کنند. این دکان‌های مدرک فروشی که به وفور مثل قارچ در سراسر کشور ایجاد شده است، با این‌ها برخورد بکنند تا ما انشاءالله این روند را کند بکنیم و بعد بتوانیم در یک فرآیندی آن حیثیت و شرافت علم و دانشگاه را شاید بتوانیم در یک دوره سی چهل ساله برگردانیم.

اهمیت مفا‌شان و جایگاه هیات علمی

دکتر امی وامد کانون دانشگاه تربیت مدرس

از جلسه سال ۹۷ جلسه سراسری در دانشکده فنی تا امروز گزارش ارائه می‌دهم. جلسات ۱۸ تا ۴۳ را گزارش می‌دهم. ۱۶۰ نفر عضو داریم. شورای فعال کانون شامل ۷ نفر هستند از همه دانشکده‌های دانشگاه هستند. در فعالیت‌های علمی دانشگاه تربیت مدرس بعد از شریف و تهران سوم یا چهارم بوده است. اخبار نشست‌های خودمان را در واتساپ ارائه می‌دهیم. حداقل هر دو ماه یکبار و حداکثر هر چهار ماه یکبار نشست‌های علمی برگزار می‌کنیم که اولین نشست در خصوص توسعه آموزش عالی برگزار شد که مفید و خوب بود. قرار بود یک جلسه‌ای با رئیس دانشگاه در خصوص حفظ شأن هیأت علمی برگزار کنیم که این جلسه هم برگزار شد و نکته‌ای بود که اعضای هیأت علمی خیلی بر آن تأکید داشتند یک مسئله معقول بود که باید پیگیری می‌شد. و آن هم مهمترین مسئله حفظ شأن اعضای هیأت علمی است که باید بصورت قانون به تصویب مجلس برسد که اعضای هیأت علمی یک نوع مصونیت مثل نمایندگان مجلس داشته باشند.

قرار شد که یک نامه‌ای در خصوص وضعیت معیشت هیأت علمی به رئیس مجلس، رئیس کمیسیون آموزش عالی مجلس و به رئیس جمهور و معاون رئیس جمهور در سازمان مدیریت در مورد وضعیت حقوق اعضای هیأت علمی نوشته شود که در نامه‌ای کانون بیرجند ارائه داده‌اند خیلی دقیق بررسی کرده‌اند که با کم ارزش شدن پول ملی خیلی لازم بود این نامه نوشته شد توسط آقای دکتر غربی به کانون مرکزی ارسال شد و کانون مرکزی هم منعکس کرد.

همچنین حساب مشترک برای کانون تربیت مدرس در بانک تجارت افتتاح کردیم که حق عضویت اعضا در آن واریز گردد.

همچنین مقرر شد که جلسه‌ای داشته باشیم با حضور وزیر و یا قائم مقام ایشان آقای باقری برگزار شود. که با آقای دکتر باقری برگزار شد

و در مورد اوضاع آموزش عالی و مشکلات اساتید جوان مذاکره شد.

یک جلسه مشترک با اعضای شورای مرکزی کانون و واحد تربیت مدرس در این دانشگاه برگزار گردید و مطالبی را در خصوص آموزش عالی در کشور ارائه دادیم.

قرار بود یک همایش در خصوص نقش کانون استادان صنفی دانشگاهی ایران در توسعه کشور برگزار گردد که بخاطر کرونا به تعویق افتاد.

نشستی هم می‌خواهیم برگزار کنیم در خصوص فرصت‌ها و چالش‌های آموزش مجازی و نقش آموزش مجازی در توسعه پایدار کشور

برای مسائل رفاهی گام‌هایی برداشته شد. از قبل برای اعضای هیأت علمی صندوقی تأسیس شده بود که یک روز حقوق اعضای هیأت علمی در ماه در این صندوق واریز شود برای وام به افراد با بهره ۴ درصد. این صندوق دارای چند میلیارد سرمایه هست. سی سال از تأسیس صندوق گذشته است.

راجع به مسکن هم صحبت‌هایی به شهرداری تهران انجام شد و زمینی در منطقه ۲۲ واگذار شد که قرار شد اعضای هیأت علمی فاقد مسکن خودشان پیگیر موضوع باشند.

در خصوص دستگیری آقای دکتر سلیمانی هم که در آمریکا بازداشت بودند فعالیت‌هایی انجام شد که خوشبختانه ایشان بالاخره آزاد شدند.

مشهد

لزوم کیفی شدن تمقیقات و تولیدات علمی

دکتر سیدمسین اطهری دانشگاه فردوسی

مجمع صنفی دانشگاه فردوسی قدیمی‌ترین تشکل صنفی در کشور است که بیش از ۲۰ سال قدمت دارد.

اول یک نقدی دارم از کانون، یک مشکل که باعث می‌شود دانشگاه‌ها بروند بسوی تشکیل مجامع صنفی مستقل شاید عدم جامعیت و فراگیری شورای مرکزی کانون است. کاش از ابتدا دوستان افراد مختلفی را از سراسر کشور وارد شورای مرکزی کانون می‌کردند. برای مثال چند دانشگاه جامع کشور که وجود دارند و دانشگاه‌های کوچک در شورای مرکزی عضو می‌بودند بهتر بود. بودن این‌ها در شورای مرکزی خیلی راحت‌تر می‌توانست ارتباط را بین بدنه کانون و شورای مرکزی برقرار نماید.

مسئله دوم مربوط به اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها است که نماینده مجلس هستند. از دانشگاه ما ۳ نفر نماینده مجلس هستند اما من یک بار ندیدم که این‌ها از حقوق اعضای هیأت علمی حمایت نمایند. در بررسی بودجه، دستمزدها، حقوق‌ها و ... هیچ سخنی از دانشگاه‌ها نیست. انتظار زیادی از اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها که نماینده مجلس هستند می‌رود که در مواقعی که بحث‌های صنفی پیش می‌آید حداقل از حقوق صنف خودشان دفاع نمایند. نه اینکه مثل آقای حاج بابایی و زاهدی که علی‌الظاهر هیأت علمی هستند و بیشترین ضربه را به اعضای هیأت علمی زده‌اند راجع به حقوق‌ها و ... کسی در مقابل این‌ها موضع‌گیری نداشته است.

چند تا پیشنهاد دارم:

اولاً یک مشکلی در آموزش عالی داریم که مشکل بسیار بزرگی است ما چون همه خودمان را متخصص می‌دانیم در همه امور نظر می‌دهیم هیچگاه نتوانسته‌ایم به یک اجماع نظری برسیم برای اینکه بتوانیم فعالیت‌ها را متحد و در راستای یک هدف واحد قرار دهیم. یکی از مشکلات بزرگ دانشگاهیان در کشور است که همه خود را صاحب نظر می‌دانند. پیشنهاد عملی من این است:

۱. یک صندوق سرمایه‌گذاری توسط اساتید دانشگاه‌های سراسر کشور تشکیل شود. این

صندوق می‌تواند به حمایت از تولیدات علمی اساتید سراسر کشور بپردازد و تبدیل آن‌ها به کالاهای خدماتی و دارایی برای اساتید. البته دانشگاه فردوسی اینکار را شروع کرده است به نام صندوق پیشگامان. اگر این صندوق ایجاد شود می‌تواند برای سرمایه‌گذاری‌های کلان استفاده شود.

۲. پیشنهاد دوم من این است که این صندوق می‌تواند در بخش‌های تولیدی خدماتی در جامعه سرمایه‌گذاری کند و از سود آن اعضای هیأت علمی بهره‌مند گردند. ما نباید به حقوق زیاد امیدوار باشیم باید برویم بسوی یک سرمایه‌گذاری‌های جانبی و از این طریق درآمد خودمان را افزایش دهیم و نه اینکه به دنبال افزایش حقوق دولتی باشیم. فقط از باب تذکر می‌گویم که آموزش و پرورش برای خودش پتروشیمی تولید کرده است در عسلویه. اما دانشگاهیان با تمام تفاسیل و دارایی‌هایی که دارند چنین چیزی را ندارند، آیا نمی‌توانیم با یک صندوق اساتید و زمینی که دولت در اختیار بگذارد یک پتروشیمی یک پالایشگاه یا امثالهم داشته باشیم. کارخانه تولید خودرو و غیره

ما اساتید بزرگی در کشور داریم که می‌توانند در امور مدیریت مالی، اقتصادی و غیره مدیریت این امور را انجام دهند.

۳. ایجاد یک کارگزاری بورس پیشنهاد دیگر است. درآمدهای بسیار کلانی صندوق‌های کارگزاری دارند. کانون می‌تواند با واگذاری سهام این کارگزاری به اساتید تضمین درآمد خیلی بالاتری از حقوق را برای اساتید در سال داشته باشد.

نکته دیگری که انتظار می‌رود کانون در مقابل آن بایستد فدا کردن کیفیت دانشگاه‌ها در مقابل کمیت است. آنقدر تأکید بر مقاله نویسی آنقدر تأکید بر تولید مقالات بی ارزش شده است که کیفیت دانشگاه‌ها بسیار پایین آمده است. در کشور بجای اینکه اساتید بروند مطالعه کنند تا بتوانند مطالب جدید به دانشجویان ارائه دهند فقط به فکر این هستند که شب و روز مقاله بنویسند که ارتقاء و ترفیع بگیرند. من یادم هست که ۲۵

ضرورت استفاده از ظرفیت‌های کانون در

سیاست‌گذاری علمی - دکتر کورش دادفواه

دانشگاه کردستان

کانون صنفی دانشگاه کردستان در بهمن ۱۳۹۷ تأسیس شد. در انتخابات ۶۰ در صد از اعضای هیأت علمی دانشگاه شرکت کردند. ما به شورای مرکزی کانون اعلام کردیم که تشکیل واحد داده‌ایم اما باز خوردی نداشتیم و تصویر مجوز برای ما ارسال نشد. مشکل مجوز را مثل واحدهای دیگر داریم.

بحث‌های ما در دو حوزه است یکی بحث‌های محلی و یک بحث‌های ملی. بحث‌های محلی شامل مواردی است از قبیل معوقات حقوقی که ما در مناطق جنگی یک سری ضرایب داریم که به اعضای هیأت علمی تعلق می‌گیرد که با تأخیر مواجه بود و ما سعی کردیم با دانشگاه وارد تعامل شویم و این معوقات را وصول کنیم.

از طریق برگزاری وبینارهایی در هفته آموزش، بستری فراهم کردیم تا اعضای هیأت علمی بتوانند در حوزه‌های مختلف اظهار نظر نمایند. برای مثال در بحرات کرونا وبینارهایی با موضوع آسیب شناسی آموزش الکترونیک تشکیل دادیم. اعضای هیأت علمی توانستند بدون واسطه مطالب خود را با مدیریت دانشگاه مطرح کنند.

کار دیگری که انجام دادیم فعال سازی صندوق‌ها و تعاونی موجود در دانشگاه بود که عملاً غیرفعال بودند.

ما یک سری فعالیت‌ها داریم که می‌تواند در مقیاس ملی انجام شود و ما بشکلی هماهنگ این را در سطح کشور پیگیری کنیم. شاید ما به عنوان کانون صنفی نتوانیم این کار بکنیم ولی می‌توانیم اعضای هیأت علمی را تشویق کنیم تا صندوق‌های سرمایه‌گذاری تشکیل دهند. تشکیلات خارج از کانون صنفی. شرکت سرمایه‌گذاری می‌تواند در همه زمینه‌ها فعالیت کند. بحث مسکن هم یک چالش جدی است. علاوه بر اینکه اعضای هیأت علمی قدیمی ممکن است مشکل مسکن داشته باشند اما به اعضای هیأت علمی جوان حتماً این مشکل را دارند. اگر ما به شکل متمرکز عمل کنیم و سعی کنیم از طریق وزارت خانه تسهیلات قابل توجهی را برای آنها در نظر بگیریم. این می‌تواند در مقیاس ملی تأثیر زیادی در جامعه صنفی دانشگاهیان داشته

سال قبل که آمدم دانشگاه با یک جزوه ساده هم می‌توانستید ترفیع سالانه را بگیرید الان باید مقاله JCR بنویسیم. این یک کار غیر عقلانی است در صورتیکه تمام ادارات دارند هر ساله بدون هیچ کاری ترفیع سالیانه را می‌گیرند اما ما داریم خودمان با دست خودمان هر روز زندگی و روزی خودمان را تنگ‌تر می‌کنیم و با قوانین من درآوردی دانشگاه برای اینکه فشار بیاوریم برای تولیدات علمی، البته چه خوب بود این تولیدات علمی منجر به یک تحولی در جامعه می‌شد در بهبود کیفیت زندگی مردم اثر می‌گذاشت. کاشکی زیست جهان ایران ما را تغییر می‌داد. اساتید محترمی که این مقاله‌ها را نوشته‌اند، مسئولین دانشگاه‌ها و وزارت‌خانه به وجدان خودشان مراجعه کنند و ببینند آیا این تولیدات تأثیری در زندگی مردم ما گذاشته است. بخش عمده‌ای از تولیدات علمی ما برای خارج است. تحقیقات و تولیدات علمی را کیفی بکنیم. هنوز در کارگاه‌های مهندسی مکانیک موتور پیکان را آموزش می‌دهیم. دنیا داره کجا می‌ره و ما کجا هستیم. بجای مقاله JCR بیائیم کارگاه‌های خودمان را تجهیز کنیم و به روز کنیم.

صحبت دیگر فروش مدرک است. متأسفانه این فروش مدرک به دانشگاه‌های دولتی نیز سرایت کرده است. ما دانشجویان خارجی بی کیفیت را داریم جذب می‌کنیم، آبروی ایران در جهان خواهد رفت. دانشجویان عراقی دارند می‌آیند در ایران که یک کلمه فارسی حرف زدن بلد نیستند و ما داریم مدرک به این‌ها می‌فروشیم.

بحث آخر بحث مسکن است. در جلسه‌ای که با آقای وزیر داشتیم ایشان گفتند که در مورد اعضای هیأت علمی جوان برای مسکن آن‌ها دارند فکر می‌کنند. دوستان عزیز بسیاری از اساتید سابقه‌دار دانشگاه‌های کشور هم فاقد مسکن هستند. فکر نکنید فقط جوانان هستند که مسکن ندارند. همکاران من خیلی‌ها رفتند در شهر مشهد در منطقه گلپه‌زار زندگی می‌کنند. گلپه‌زار مسکن مهر است !!! با سی سال ۲۵ سال سابقه کار چنین وضعی دارند. این فرد دختر دارد، عروس دارد، داماد دارد. آیا این شأن هیأت علمی است. برای این‌ها چکار کردیم؟ من یک مثالی بزنم عرضم را تمام کنم. زمان شاه پدر من بازاری بود. ما در یک خانواده روحانی بزرگ شدیم. پدر من وقتی معلم می‌دید که از جلو در مغازه عبور می‌کند دست می‌گذاشت روی سینه‌اش و جلو معلم تعظیم می‌کرد. من ندیدم جلو هیچکس دیگر پدرم این کار را بکند. نه جلو قاضی، نه جلو شهربانی، نه جلو رئیس، نه جلو هیچکس دیگری!

آیا ما برای معلمان و اساتید چنین اعتباری را قائلیم. آیا با این شرایط انتظار بهبود شرایط کشور را داریم.

راه حل مشکلات کشور، توبه به دانش و روش‌های علمی-دکتر ممسن غفوری آشتیانی پژوهشگاه بین‌المللی زلزله

در پنج بند مطالب را توضیح می‌دهم.

یکی اینکه پژوهشگاه‌ها با یک فلسفه‌ای در دهه ۶۰ تشکیل شده‌اند اما از زمان آقای زاهدی به این طرف و هنوز هم ادامه دارد پژوهشگاه‌ها تبدیل شده‌اند به یک مسئله دسته دوم و جایگاه خود را از دست داده‌اند. خواستار کمک کانون برای بازگشت جایگاه پژوهشگاه‌ها هستیم. در تمام سطوح تصمیم‌گیری در کانون جایگاه پژوهشگاه‌ها رعایت شود.

مسئله دوم اینکه علت اینکه به اساتید، دانشگاه‌ها و علم و دانش توجه نمی‌شود این است که ما در کشور رد پای علم را نه در مجلس می‌بینیم و نه در دولت و نه در حاکمیت می‌بینیم. لذا کاری باید کانون انجام بدهد باید توجه بدهد کشور را که بدون توجه به علم و دانش و روش‌های علمی مسائل کشور حل نخواهد شد. پس تا زمانی که ما رد پای علم را در سیاست‌ها و حاکمیت نبینیم جایگاه دانشگاه و استاد و علم و دانش همه می‌شوند دست آخر. لذا باید کانون به این امر توجه کند و جایگاه علم در کشور را ایجاد نماید. آن موقع می‌توانیم بفهمیم دانشگاه کجاست، استاد کجاست و بقیه کجا هستند.

مسئله سوم باید مبارزه کرد با این شبه دانشگاه‌ها، شبه استادها، شبه دانشجوها، شبه متخصص‌ها لذا کانون برای حفظ و ارتقاء جایگاه اساتید باید به این مسئله توجه ویژه‌ای بکند. متأسفانه این شبه دانشگاه‌ها، شبه استادها، شبه دکترها، شبه متخصص‌ها زبان خیلی بلندی دارند. حضورشان در حاکمیت بسیار پر رنگ است. اکثر دکاتیر!! که در مجلس و دولت هستند بیشتر از این نوع شبه دکترها و شبه استادها هستند و این‌ها نمی‌گذارند که اساتید واقعی جایگاه واقعی و درستشان را پیدا کنند. کانون باید توجه ویژه‌ای کند در شبه زدایی که در مراتب دانشگاهی وجود دارد.

مسئله بعدی مسئله حقوق، مسکن و جایگاه اساتید، یکی از خواسته‌هایی است که در همه کانون‌ها و همه اساتید و به آن توجه ویژه شود و راه حل پیدا شود.

باشد. اینکار لازمه هماهنگی مرکزی است انتظار داریم که کانون مرکزی بشکل فعالانه‌تری در ایجاد این هماهنگی‌ها تلاش کند و در تعیین محورهای فعالیت‌ها شرکت داشته باشد. واحدها به شکل مستقل می‌توانند کار کنند. اما تسهیلات متمرکزی که به شکل ملی می‌توان دریافت کرد طبیعتاً خیلی جدی‌تر است. الان به عنوان مثال ما یک وام مسکن ۲۵۰ میلیون تومانی داریم که آن وام مسکن در سودهای زیادی به اعضاء پرداخت می‌شود. اما عملاً با این ۲۵۰ میلیون بیشتر به درد رهن یک منزل می‌خورد تا خرید یک منزل.

وزارت علوم در تهران بعضاً در زمینه مسکن وارد شده است و از طریق خرید، ساخت و اختصاص زمین و واحد به اعضای هیأت علمی اقدام کرده است. اگر به شکلی هماهنگ اینکار در سطح کشور انجام شود فکر می‌کنم که تأثیرگذاری بیشتری دارد یا مباحثی مثل بیمه تکمیلی اعضاء و یا نحوه تخصیص پایه و ترفیع و ارتقاء، برای مثال در بحث آیین‌نامه‌های داخلی و قوانین داخلی در تناقض با قوانین عمومی است و تا چه حد می‌تواند درست باشد.

انتظار هماهنگی بیشتر بین واحدهای مختلف کانون و برگزاری اینگونه جلسات را داریم. کانون با این همه ظرفیت باید در سیاست‌گذاری‌ها در زمینه‌های آموزش و ارتباط با جامعه نقش داشته باشد ما نمود زیادی از فعالیت‌های کانون‌های صنفی در کشور مشاهده نمی‌کنیم. لازمه اینکار شاید مشارکت جدی‌تر همه ما باشد.

پتانسیل‌های شبکه‌ی گسترده‌ی بیش از ۲۰۰ مرکز آموزش عالی و پژوهشگاه کانون صنفی دکتر کارن ابری‌نیا - رئیس کمیسیون عضویت و ارتباطات کانون صنفی

برگزاری این چنین نشست‌هایی چالش‌های خودش را دارد. اما خوشبختانه از ۳۰ دانشگاه سراسر کشور توانستند نمایندگان کانون‌ها با موفقیت در این نشست شرکت کنند. ما هم سعی خواهیم کرد که انشاءالله بحث ارتباطات را فعال‌تر کنیم. بخصوص این خبرنامه که منتشر خواهد شد خواهش می‌کنم همه واحدها مشارکت فعال داشته باشند. همین گروه واتزایی هم که برای این جلسه ایجاد کردیم انشاءالله حفظ خواهیم کرد تا اینکه ارتباطات با واحدها برقرار باشد. همچنین خواهش می‌کنم دبیران جدید واحدها که انتخاب می‌شوند و تغییراتی که در واحدها بوجود می‌آید را به اطلاع شورای مرکزی رسانده شود تا بشود ارتباط مستحکم‌تری داشته باشیم. این نکته بحث همیشگی هست که کانون یعنی واحدها، شورای مرکزی یک چیز جدایی نیست و واحدها هستند که کانون را ماهیت‌اش را شکل می‌دهند. ما باید در واحدهای خودمان فعالیت لازم و کافی داشته باشیم تا این منجر شود به اینکه کانون دیده شود و در سطح کشور مطرح شود. بهر حال این شبکه کانون با بیش از ۲۰۰ مرکز آموزش عالی و پژوهشگاه یک شبکه ارزشمند و با پتانسیل است. و در واقع همه ما اعضای این شبکه هستیم و اگر یک گره (Node) در این شبکه ضعیف عمل کند تأثیر می‌گذارد بر کل شبکه، بنابراین این شبکه را باید تقویت کنیم و امیدوارم که انشاءالله این جلسات کمک کند به اینکه این کار انجام شود و حتماً تعداد این جلسات بیشتر شود. قرار هست که یک مجمع عمومی برگزار کنیم و انتخابات شورای مرکزی انجام شود و آن مشکلاتی که آقای دکتر اطهری گفتند در آن مجمع عمومی حل شود.

مسئله پنج فضای مجازی است، همین سمیناری که در حال برگزاری است چقدر با مشکل ارتباطات و مشکلات برقرار صدا و پهنای باند و غیره مواجه هستیم. یک امری که در همه جای دنیا عادی است و ما با معضل با آن مواجه هستیم. کانون باید کشور را توجه بدهد که اگر بخواهیم در این دوران کرونایی و پسا کرونایی موفق باشیم باید فضای اینترنتی و فضای مجازی کشور را باز کنیم و اگر نکنیم یک عقب افتادگی مضاعف پیدا می‌کنیم.

ضرورت افزایش نقش کانون صنفی در تمهلات

علمی دانشگاه‌ها و کشور دکتر جعفر توفیقی

نائب رئیس کانون صنفی استادان دانشگاهی

ایران

با مجموع بحث‌هایی که دوستان کردند و گزارش‌های واحدهای مختلف ارائه کردند البته در این وقت تنگ قطعاً صحبت‌های بیشتری داشتند ولی به نظر من تا همین جا هم نشان داده شد که حرکت کانون موفقیت نسبی دارد البته خوب هیچوقت انسان را ضعیف نیست و می‌خواهد که فعالیت را از لحاظ کمی و کیفی توسعه بدهد و هم شورای مرکزی و هم واحدها خودشان در این مسیر تلاش خواهند کرد. ولی واقعیتش در همین حد هم که می‌شنیدیم از فعالیت‌هایی که دوستان در واحدهای خود انجام می‌دهند، نشان می‌دهد که اهمیت این حرکت را درک کرده‌اند، اهمیت وجود واحدهای کانون را در دانشگاه خودشان درک کرده‌اند. نشان می‌دهد که احساس مسئولیت می‌کنند، هم نسبت به سرنوشت دانشگاه خودشان و هم نسبت به سرنوشت آموزش عالی کشور و این به نظر من نشانه‌های موفقیت است. قطعاً کامل نیست، نشانه‌های موفقیت است گام‌های موفقیت است و انشاءالله با همفکری که بیش از این خواهیم کرد و مسائل و مواردی که پیگیری خواهیم کرد به نظر من واحدهای کانون خواهند توانست اثر بخشی بیشتری را در بهبود نظام آموزش عالی کشور و دانشگاه داشته باشند. مسائل متنوعی دوستان اشاره کردند و تقریباً بطور طبیعی از گزارش‌ها می‌شود متوجه شد که اعضای کانون در این مسئله به اجماع رسیده‌اند. دوستان بخشی به فعالیت‌های صنفی پرداخته‌اند مثل بحث حقوق، مسکن، حق جذب که طبق اساسنامه بخشی از مأموریت‌های کانون است در کنارش باز از گزارش‌ها دیده می‌شود که در کنار مسائل صنفی واحدها به مسائل دانشگاه خودشان، سیاست‌های علمی، سیاست‌های آموزش عالی هم در دانشگاه خودشان و هم در نظام آموزش عالی کشور پرداختند. یعنی آنچه که به بحث حکمرانی خوب در دانشگاه و آموزش عالی مربوط می‌شود و امروز یکی از مهمترین مسائلی که دانشگاه‌های خوب دنیا دارند پیگیری می‌کند، بحث حکمرانی است. اینکه کیفیت آموزش، کیفیت پژوهش، کیفیت اعضای هیأت علمی، شایستگی‌های دانش‌آموختگان مسائل مربوط به

کیفیت مقررات و ضوابط هم در مقیاس دانشگاه و هم در مقیاس آموزش عالی کشور را شامل می‌شود. بنابراین خاطر هم هست که روزهای اول ابهام بود در این مسئله، در خصوص مأموریت‌های کانون ابهام بود، اما گزارش دوستان کاملاً شفاف نشان می‌دهد که این مسئله کاملاً در واقع بیان شده و شفاف ارائه شده که کانون به چه حوزه‌های مأموریتی باید وارد شود.

نکات بسیار ارزشمندی در صحبت‌های دوستان بود که هم در دستور کار شورای مرکزی خواهد بود و هم خود واحدهای کانون حتماً به آن خواهند پرداخت. نکته‌ای که دوستان اشاره کردند من مایلیم تأکید کنم کانون هیچگاه ساختار سلسله‌مراتبی از بالا به پایین ندارد و اساساً نهادهای علمی در همه جای دنیا سلسله‌مراتب عمودی ندارند چون اساساً سلسله‌مراتب عمودی یعنی بوروکراسی یعنی دیوان‌سالاری و دیوان‌سالاری و بوروکراسی از بالا به پایین آفت خلاقیت و نوآوری است. یعنی آنچه که شورای مرکزی کانون تأکید دارد این است که واحدها آزادند و مستقل هستند و در چارچوب اساسنامه می‌توانند با ابتکارات و خلاقیت خود فعالیت‌ها را دنبال کنند کما اینکه در گزارش کارهایی که دوستان دادند این امر نمود داشت. این نکته باید مورد توجه قرار گیرد که کانون اساساً مأموریت اتاق فکری دارد. در واقع کانون آمده که ظرفیت‌های فکری جدیدی خلق بکند و به مدیران دانشگاه کمک کند بطوریکه وقتی مدیران دانشگاه به یک مشکلی بر می‌خورند اولین ارجاع آن‌ها به کانون باشد چون کانون را یک ظرفیت فکری می‌دانند که می‌تواند در کنار آن‌ها باشد. اساساً خط مشی اجرایی کانون در کنار مدیریت دانشگاه بودن است نه در تقابل و برخورد، از تقابل و برخورد و اختلاف نظر هیچ چیزی در نمی‌آید، اصلاً فضا را آلوده می‌کند برای اینکه کاری به نتیجه برسد، ممکن است کارهای ما طول بکشد، ممکن است کارهای ما زمان‌بر باشد ولی باید بدونیم از کنار هم بودن، ما نتیجه می‌گیریم چه با مقامات سیاسی چه با مقامات اجرایی چه با وزارت علوم چه با مدیران دانشگاه، بنابراین رئیس دانشگاه، وزیر علوم و معاونین حتی نمایندگان مجلس باید احساس کنند که کانون دلسوز آن‌ها است و آمده که کمک فکری بکند. این سیاست اجرایی را رعایت کنیم که دوستان هم رعایت کردند. اتفاقاً من خیلی خوشحال شدم که آقای دکتر مجذوبی فرمودند ما فارغ از دیدگاه‌های سیاسی با نمایندگان استان داریم تعامل می‌کنیم این برگ برنده است. به نظر من این کلید موفقیت

است و کانون باید نشان دهد که زبان گفتگو دارد، زبان تعامل دارد و از این مسیر می‌تواند حرف‌های خودش را پیش ببرد.

مسائل بسیار مهمی را دوستان گفتند که ضبط شده است و در شورای مرکزی کانون مطرح خواهد شد. مثلاً فعال شدن بیشتر واحدهای کانون، برگزاری بیشتر این جلسات یعنی همین جلسه نشان داد که چقدر مؤثر است واقعاً من بسیار استفاده کردم و چقدر خوشحال شدم که کانون‌ها با احساس مسئولیت دارند کارها را دنبال می‌کنند. بنابراین حتماً این جلسات با فرکانس بیشتری برگزار خواهند شد. نکته مهمی را آقای دکتر عارف اشاره کردند که ما بتوانیم با سایر NGOها تعامل بیشتری داشته باشیم یعنی من فکر می‌کنم یک گله‌گذاری که در صحبت‌های همه دوستان بود این بود که اثر بخشی تصمیمات کانون در جامعه کم است. یعنی در نهادهای علمی، اقتصادی، سیاست گذاری اثر بخشی پایین است این را حتماً باید بیشتر راجع به این صحبت کنیم چون تصمیمات خوبی گرفته می‌شود فکری‌های خوبی در واحدها تولید می‌شود ولی چگونه می‌شود این تصمیم‌ها و فکرها را نفوذ داد و اثر بخشی را برد بالا. بعضاً راهکارهایی اشاره شده مثل همکاری با سایر NGOها، NGOهایی که می‌توانند در پیش برد اهداف کانون نقش داشته باشند یا تقویت ارتباط خود واحدهای کانون در یک شهر و یا استان، ممکن است در یک استان چندین دانشگاه باشد خوب است که واحدهای کانون در این دانشگاه‌ها با هم ارتباط و تعامل داشته باشند و صداهای علمی بلندتر شود. بنابراین کانون هر چقدر بتواند حرف‌های خود را یکپارچه‌تر و گسترده‌تر به گوش مسئولین برساند اثر بخش‌تر می‌شود. ارتباط با نهادهای بیرون برای افزایش اثر بخشی با خود وزیر یا معاونین او و نمایندگان مجلس با کمیسیون که مواردی قبلاً وجود داشته آقای دکتر سلطانی گزارش دادند و نتیجه بخش هم بوده است. بنابراین نکاتی را هم دوستان در مورد مسائل صنفی گفتند که هم خودشان دارند پیگیری می‌کنند و هم شورای مرکزی پیگیر خواهد بود. مثل ضریب جذب، مثل بحث مسکن که آقای دکتر عارف با ارتباطی که با وزیر راه و شهرسازی دارند اشاره کردند که می‌توانند جلساتاتی داشته باشند و این مسئله را در سطح ملی هم پیگیری کنند.

بحث توسعه همکاری‌های بین‌المللی که دوستان به خوبی اشاره کردند تقریباً به حالت رکود البته نمی‌خواهم بگویم رکود فعالیت‌ها هست اما دانشگاه‌ها خیلی بیش از این باید این

فعالیت‌ها را دامن بزنند. تبادل تجربیات پیشنهاد بسیار خوبی بود، دفاع از حیثیت علمی کشور خیلی مهم است جزو رسالت‌های ملی شورای مرکزی کانون و واحدها هست که باید بیشتر به آن‌ها پرداخته شود. یک خواست جمعی این باشد که کانون باید نقش پررنگ‌تری در تحولات علمی کشور و در تحولات دانشگاه ایفاء کند.

هم رسالت واحدهاست و هم رسالت شورای مرکزی و انشاءالله دست بدست هم می‌دهیم و بیش از پیش این مسائل را دنبال می‌کنیم. به نظر من خوشبختی بزرگ این است که اهمیت کانون درک شده است و اثر گذاری آن درک شده است و انشاءالله اگر حمایت‌های بیشتری بشود کانون می‌تواند به یک شبکه گسترده از فعالین اعضای هیأت علمی تبدیل بشود چه در دانشگاه‌ها و چه در مراکز پژوهشی که بتواند تأثیرگذاری جدی در حکمرانی خوب هم در دانشگاه و هم در نظام آموزش عالی داشته باشد.